

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

l'espanyolització de catalunya

D'ençà de la instauració del nou règim, han sovintejat les manifestacions d'alguna que altra personalitat política—espanyola o catalana—sobre una pretesa espanyolització de Catalunya per part de la República. Es una afirmació, aquesta, que ens convindria d'aclarir.

Si l'afirmació s'hagués circumscrit tantsols en lllavis d'algun polític espanyol, no l'hauríem recollida ni comentada. Tothom té el dret, Ebre enllà, de fer-se les il·lusions que hom vulgui al voltant d'una hipotètica hegemonia espanyola—o castellana—per tota la Península. Però el fet que aquest pensament s'hagi manifestat en boca d'alguna personalitat de dintre casa, ens ha mogut a intervenir, amb el bon propòsit d'evitar confusionismes.

Marcelí Domingo, ha parlat darrerament d'aquesta *espanyolització*. En boca del senyor Domingo, polític català orientat sempre de cara a Madrid, aquest mot té una gravetat que no adquiriria en lllavis d'altres persones i pren una peculiar significança. Si lliguem aquest mot *espanyolització* amb els propòsits que s'han atribuït al senyor Domingo sobre una intensa intervenció seva en la política del partit a Catalunya, el mot *espanyolització* pren unes proporcions desagradables. Volem dir que agafa precisament el sentit que els catalans tenim més interès en evitar.

Tanmateix, però, si amb la frase: "la República espanyolitzarà Catalunya" els qui l'han pronunciada volen significar una major compenetració d'interessos, una més extensa comunitat d'ideals, un novell sincronisme entre la vida de Catalunya i Espanya, no hi tenim res a dir. Reconeixem, o més ben dit, reconeixeríem aquest fet, si bé havem de declarar que per alguna part—i no certament per la nostra—sembla que subsisteix encara un interès egoïsta per a fer fallar aquesta compenetració, aquest sincronisme. Ens referim al regateig, tan marcadament pobre d'esperit, que en aquestes hores s'està fent de l'Estatut de Catalunya.

Evidentment, el nou règim ha tingut una ocasió única per a incorporar l'interès de Catalunya a l'interès general espanyol i fer marxar els dos pobles en un ininterromput i amical paral·lelisme. Però és precís reconèixer que aquesta convergència de voluntats, aquest paral·

olot, 18 juny de 1932.—any III.—núm. CXIX.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.